

čistem in lepem jeziku, v umetni obliki. Pisateljica mora svoje delo bolj popraviti ali dati popraviti; v sedanji obliki delo ni zrelo za javnost. Naj se ne izgovarja, da se s popravljanjem izgubi individu-

valnost. Lepo individualnost imamo vedno radi, nikakor pa ne napák in hib. Ako se gospa pisateljica udá tej zahtevi, potem dobimo od nje še drugih dobrih proizvodov.

Razne stvari.

Petindvajsetletnica „Glasbene Matice“.

Skromno, a vendar dostojno je praznovala „Glasbena Matica“ dné 8. grudna l. 1897. 25 letnico svojega obstanka. Ob 12. uri je bila v hiši „Glasbene Matice“, v našem „Glasbenem domu“, slavnostna odborova seja, kjer so poročali razni funkcionarji o početku, razvoju in napredku „Glasbene Matice“. Narod slovenski ima poleg drugih dobrih lastnostij tudi to, da je rad vesel, da rad prepeva. Tako je rastla med narodom obila množica krasnih narodnih pesmij, v katerih se zrcali jasno plemeniti, mehki značaj našega naroda. Da se ne pogubé ti biseri, je bila prva skrb ustanoviteljev „Glasbene Matice“, ko so jo pozvali v življenje l. 1872., nabiranje narodnih pesmij. „Glasbena Matica“ je te narodne pesmi tiskala in jih pošiljala med svet. Kmalu pa je začela zalagati umetne skladbe naših glasbenikov ter nam je ustvarila do danes lepo knjižnico slovenskih skladb, ki se prepevajo sedaj širom slovenske domovine.

V tem zmislu je delovala „Glasbena Matica“ do l. 1880., ko je otvorila dné 15. listopada glasbeno šolo, ki je bila sicer v početku jako neznatna, saj jo je obiskovalo prvo leto le 28 gojencev, a ki se je razvijala in razvila v znamenit glasbeni zavod, ki izobražuje leto za letom našo mladino v glasbeni umetnosti in ki obeta, da bo sčasoma naš slovenski konservatorij. Zaslovela pa je „Glasbena Matica“ in ž njo ves narod slovenski, ko je začela gojiti v svojih koncertih umetno godbo v najstrožjem pomenu te besede. Omenimo samo njeno koncertovanje na Dunaju.

Misel o ustanovitvi „Glasbene Matice“ je prvi sprožil učitelj pri D. M. v Polju, Kuhar, a obstinitil je to plemenito misel pokojni Vojteh Valenta z nekaterimi drugimi domoljubi (Fr. Ravnikar, Fr. Drenik, Fel. Stegnar, Anton Nedvéd itd.). Prvi koncert je priredila „Glasbena Matica“ dné 25. kimovca l. 1872. s pomočjo slovenskega učiteljstva, ki je zborovalo takrat v Ljubljani. Želim od srca, da bi se uresničile želje vseh govornikov slavnostne seje: Kakor doslej, naj napreduje „Glasbena Matica“ tudi odslej v čast in ponos slovenskega naroda!

Istega dné zvečer je bil jubilejski koncert v „Narodnem domu“. Dasi se je razlikoval njegov

vspev od prejšnjih koncertov „Glasbene Matice“, vendar se nam je zdel jako znamenit: saj smo videli v njem ves razvitek slovenske glasbene umetnosti od prvih najskromnejših početkov pa do današnjega dné, ko je zaslovela slovenska pesem preko mej naše domovine. Ta jubilejski koncert je bil strogo zgodovinskega značaja. Počel se je z Miroslava Vilharja ouverturo k spevoigri „Jamska Ivanka“, ki je prva svoje vrste pri nas. Orkester, ki je bil sestavljen to pot iz vojaških in civilnih godcev, jo je izvajal precizno. Prvikrat ta večer smo čuli mojstra Foersterja najnovejšo skladbo „Domu“. Mogočni ta slavošpev domovini slovenski kipi čistega navdušenja in gorke ljubezni. Pel ga je mnogoštevilni moški zbor jako dobro. Baritonist gospod J. Nolli je pel dva samospeva Kamila Maška: „Nezakonska mati“ in „Kam?“ ter Fr. S. Vilharja „Mornarja“. Do 200 pevk in pevcev broječi mešani zbor je zapel potem Nedvédovo „Oblakom“, dr. B. Ipavca „Leži polje ravno“ ter P. H. Sattnerja „Studenčku“.

Zapel je mešani zbor te lepe skladbe fino, s čutom, premišljeno in dovršeno. Viharno ploskanje je vzbudil Parmin intermezzo iz opere „Ksenija“. Parma je zbral v tej operi sploh in posebe v intermezzu pravo struno, zato je pa so zvenele ta večer tudi strune tako, da so se nam topila srca. Skladatelja so poklicali na oder. Češke komponiste je zastopal duhoviti, mehkočutni Bedřich Smetana. Orkester je izvajal dovršeno njegovo simfoniško sliko „Iz čeških logov in gajev“. Občinstvu so ugajale najbolj národne pesmi: „Luna sije“ i. dr. Koncem znamenitega koncerta je zapel zbor veličastna Haydnova zbora „Zapojte, strune!“ in „Nebesje oznanja“ iz oratorija „Stvarjenje“. — Častitati moramo koncertnemu vodji g. Josipu Čerinu, da je priučil in vodil koncertne točke toli dovršeno. Žal nam je samo, da je pozabil pri sestavljanju programa Fr. Gerbića, ki je vendar ugleden slovenski glasbenik.

Pričetkom koncerta je deklamoval g. E. Gangl svoj prolog, v katerem je očrtal početek, razvitek in delovanje „Gl. M.“ v 25. letih njenega obstanka. — Koncert nas je zadovoljil popolnoma: z utešenim, zadovoljnim srcem smo šli iz dvorane, kjer smo prezrli z duhom in čutom v kratkih dveh urah vso dolgo zgodovino razvoja našega vrlega glasbenega zavoda in naše slovenske glasbe sploh.